

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Charles Diehl, Byzantium: Greatness and Decline.
Translated from the French by Naomi Walford. With
Introduction and Bibliography by Peter Charanis
Prof, of History, Rutgers

Στίλπων Π. Κυριακίδης

doi: [10.12681/makedonika.778](https://doi.org/10.12681/makedonika.778)

Copyright © 2014, Στίλπων Π. Κυριακίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κυριακίδης Σ. Π. (1960). Charles Diehl, Byzantium: Greatness and Decline. Translated from the French by Naomi Walford. With Introduction and Bibliography by Peter Charanis Prof, of History, Rutgers. *Μακεδονικά*, 4(1), 617-618. <https://doi.org/10.12681/makedonika.778>

Περαιτέρω ο συγγραφεὺς παρέχει ἀρκετὰ στοιχεῖα διὰ τὸν λαϊκὸν βίον, ὅπως διὰ τὸ ἔνδυμα, τὰ ἔθιμα τοῦ γάμου, τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς πανηγύρεις, καὶ ἀρκετὰ σχετικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκ τῶν πανελληνίως γνωστῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, μολοντοὶ ἀνεπαρκῆ, προσδίδουν εἰς τὸ βιβλίον καὶ λαογραφικὸν χαρακτῆρα.

Ὁ συγγραφεὺς παρακολουθεῖ κατόπιν τὴν οικονομικὴν ζωὴν τῶν κατοίκων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀσβεστοποιίας, τὰς ἀναγκαίας ἐνιαυσίας ἀποδημίας πρὸς ἐξευρέσιν ἐργασίας εἰς ἄλλους τόπους, ἔπειτα τὰ τῆς κοινωνικῆς, ἐθνικῆς καὶ μορφωτικῆς δράσεως τῶν κατοίκων, παραθέτει δὲ καὶ ὀνόματα λογίων καὶ ἐπιστημόνων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον. Ἐνδιαφέροντα εἶναι καὶ ὅσα λέγει περὶ τῶν ἐθνικῶν φρονιμάτων τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι κακὴν κακῶς ἐξεδίωξαν τοὺς Βουλγάρους προπαγανδιστὰς, ἔλαβον δὲ μέρος ὄχι μόνον εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Τὰ περαιτέρω λεγόμενα περὶ διαφόρων μορφωτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν συλλόγων καὶ ὀργανώσεων ἀποδεικνύουν ἔντονον κοινωνικὴν, πνευματικὴν καὶ οικονομικὴν ζωὴν.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἐξετάζονται τὰ τῶν σχολείων τῆς πολίχνης, ἀπαριθμοῦνται δὲ καὶ οἱ διάφοροι εὐεργεταί, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐν Μασσαλίᾳ ἐμπορευόμενοι Λεωνίδας Ἀργέντης καὶ Στέφανος Ζαφειρόπουλος, ὧν τὰ ὀνόματα εἶναι κεχαραγμένα ἐπὶ πλακῶς ἀνωθεν τῆς θύρας τοῦ Ἀρρεναγωγείου.

Τὸ βιβλίον κοσμεῖται διὰ πολυαρίθμων εἰκόνων, ἰδίᾳ προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐτίμησαν τὴν πολίχνην ἢ εὐηγήτησαν τὰ σχολεῖα αὐτῆς.

Ἐν γένει τὸ βιβλίον ἔχει γραφὴν μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ παρέχει πολὺ καὶ ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα διὰ τὴν ζωὴν τῆς πολίχνης κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ὡς τεκμήρια διὰ τὴν ζωὴν ἐν γένει τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων κατὰ τὴν χρονικὴν αὐτὴν περιόδον. Ἡ διάταξις ὁμως τῆς ὕλης θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καλυτέρα, ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν μερικαὶ ἐπαναλήψεις. Αἰσθητὴ εἶναι καὶ ἡ ἔλλειψις ἀφθονωτέρων λαογραφικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα καλύτερον παντὸς ἄλλου χαρακτηρίζουν τὴν ζωὴν τῶν χωριῶν. Πάντως τὸ βιβλίον εἶναι χρήσιμον, εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο ἂν ὁ συγγραφεὺς εὗρισκε μιμητὰς καὶ ἐξ ἄλλων μακεδονικῶν κοινοτήτων.

ΣΤΙΛΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Charles Diehl, Byzantium: Greatness and Decline. Translated from the French by Naomi Walford. With Introduction and Bibliography by Peter Charanis Prof. of History, Rutgers, The State University General Editor, The Rutgers Byzantine Series. Rut-

gers University Press. New Brunswick, New Jersey, 1957. 8ον σελ. XVIII + 365, μετὰ πολλῶν εἰκόνων.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀξιόλογοι καταβάλλονται ἐν Ἀμερικῇ προσπάθειαι πρὸς καλλιέργειαν καὶ προαγωγὴν τῆς περὶ τὸ Βυζάντιον ἐπιστήμης. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν προφανῶς ὀφείλεται καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Πανεπιστημίου Rutgers περὶ ἐκδόσεως σειρᾶς ἀξιολόγων ἔργων, ἀφορώντων εἰς τὸ Βυζάντιον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Rutgers Byzantine Series», ἡ διεύθυνσις τῆς ὁποίας ἀνετέθη εἰς τὸν ἑλληνικῆς καταγωγῆς διαπρεπῆ βυζαντινολόγον Peter Charanis, καθηγητὴν ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ. Ὡς πρῶτον βιβλίον τῆς σειρᾶς δημοσιεύεται εἰς ἀγγλικὴν μετάφρασιν τὸ ἀνωτέρω ὀνομαστὸν ἔργον τοῦ Charles Diehl περὶ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς καταπτώσεως τοῦ Βυζαντίου (Byzance. Grandeur et décadence). Ἡ ἔκλογη ὑπέθεξεν ἐπιτυχῆς, ἐπιτυχῆς δὲ εἶναι καὶ ἡ μετάφρασις, γενομένη ὑπὸ τῆς Naomi Walford.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ βιβλίον, ἐκδοθὲν πρὸ τεσσαρακονταετίας, εἶναι ἀρκετὰ παλαιόν, ἔκτοτε δὲ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς βυζαντινολογίας ἔχουσι προσδεύσει σημαντικῶς, ἔν τισι δὲ καὶ κατέληξαν εἰς συμπεράσματα διάφορα τῶν ἐκτιθεμένων ὑπὸ τοῦ Diehl, ὁ διευθύνων τὴν σειρὰν καθηγητῆς Charanis προέταξεν εἰσαγωγὴν, εἰς τὴν ὁποίαν σημειώνει τὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ σημερινὴ βυζαντινολογία ἀφίσταται τῶν γνωμῶν τοῦ Diehl. Ἡ μετάφρασις εἶναι μὲν ἑλευθέρα, ἀλλὰ παρακολουθεῖ πιστῶς τὸ νόημα τοῦ κειμένου. Ἐλαφρόταται μόνον μεταβολαὶ ἐγένοντο εἰς τινὰς χρονολογίας καὶ εἰς τὰ νομισματικά, διὰ νὰ προσαρμοσθῇ τὸ ἔργον εἰς τὴν σύγχρονον ἐπιστήμην.

Εἰς τὸν συγχρονισμόν τοῦτον ἀποβλέπει καὶ ἡ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου προστεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Charanis μακρὰ βιβλιογραφία (σ. 301 - 357) τῶν ἐκδοθέντων μετὰ τὸ βιβλίον τοῦ Diehl ἔργων.

Ἐπιτυχῆς τέλος ἦτο ἡ ἰδέα τῆς εἰκονογραφήσεως τοῦ βιβλίου δι' ἔργων βυζαντινῆς τέχνης. Αἱ ὠραῖαι εἰκόνες ὄχι μόνον καθιστῶσιν ἐπαγωγὸν τὸ βιβλίον διὰ τὸν φιλόστορα ἀναγνώστην, ἀλλ' ἐπαιξάνουσι καὶ τὴν διδακτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Ἐὰν σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶναι νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πολλοῦ κόσμου διὰ τὸ Βυζάντιον, δύναται ἀδιστακτικῶς νὰ λεχθῇ ὅτι ἐπέτυχε πλήρως.

ΣΤΙΛΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Β α σ ι λ ε ῖ ο υ Λ α ο ῦ ρ δ α, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Σερρῶν κατὰ τὸ 1907 (Ἐκθέσεις τοῦ προξένου Σακτούρη). Ἐκδόσεις κειμένων, σημειώσεως ὑπὸ —. Εἰσαγωγή ὑπὸ Πέτρου Πέννα. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ Γ' τόμου τῶν «Σερραϊκῶν Χρονικῶν». Ἀθῆναι 1958. 8ον σ. 144.